

باز زنده سازی و احیا در بافت های فرسوده شهری

ساهره مهربان¹

عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامسر، گروه معماری، رامسر، ایران

Sm.4075@yahoo.com

چکیده:

بافت فرسوده، به مفهوم فرسودگی کالبدی و اجتماعی، محصول تاثیر و تاثر متقابل فرایندهای اجتماعی و فضای جغرافیایی است. بدین سبب موضوع بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده شهری، همواره یکی از مسائل و چالشهای شهر های امروزی است. بافت های شهری در انواع گوناگون (تاریخی، فرسوده، حاشیه ای با اسکان های غیر رسمی) به دلیل فرسودگی و نارسایی های کالبدی، کمبود خدمات و زیر ساخت های شهری مناسب از یک سو و شرایط نامطلوب زیست محیطی و انواع مسائل اجتماعی - فرهنگی و اقتصادی از دیگر سوی، به شدت نیازمند اقدامات همه جانبه در جهت احیا، توسعه و ساماندهی و به عبارت بهتر "تجدید حیات شهری" می باشند

در این مقاله ابتدا به تعریف بافت فرسوده پرداخته شده و سپس آسیب شناسی این گونه بافت ها از جنبه های مختلف نظیر کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و ... و همچنین انواع روش های مداخله در این گونه بافتها به عنوان مثال ذکر گردیده است و سر انجام این نتیجه حاصل گردیده که توجه به عوامل مختلف نظیر عوامل اقتصادی، مدیریتی، اجتماعی، معماری و شهر سازی برای تدوین گونه های مسکن مناسب در بافتهای فرسوده الزامی می باشد.

واژه های کلیدی: فرسودگی، بهسازی، نوسازی، باز سازی، آسیب شناسی، بافت فرسوده، بافت قدیم